

Evangeliumi Hírnök

GOSPEL MESSENGER

Hungarian Baptist Convention of North America

Since 1908

Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

MINDENT KÖSZÖNÖK

Szeretem a napfényt
Patak csobogását,
Kis méh zümmögését,
Madár dalolását,
Lágy szellőt, virágot,
Sok apró örömet,
Minden szépet és jót
Istennek köszönök.

Varga Erzsébet

ŐSZ

Uram, búcsúzik az élet,
mert a gyümölcsök megértek,
meleg nyárnak vége lett.
Elszáll a vándormadár is,
és megborzong a virág is.
Hullanak a levelek
aranyszínű szemfödélnek.
Egyre csendesebb az ének.
De borongós ég alatt
most az ősziért áldalak.

Üzensz sárguló levélen,
és elémirod az égen
vándormadarak jelét,
hogy mélyen szívembe rejtsem,
vándoroltam ne felejtsem,
vándoroljak Tefeléd.
Mind korábban itt az este.
Megért a szőlő gerezdje.
Hadd mondjak, Uram, neked,
mindezért dicséretet.

Köszönetet a ködért is,
a lehulló levélért is,
minden gyümölcsért a fán.
Röptéért vándormadárnak.
Hirdessétek, könnyű szárnyak,
hogy van melegebb hazám!
At a ködön, át az éjen
édes zengéssel kíséren
dérbelepte réteken
őszi hálaéneke!

Túrmezei Erzsébet

HÁLAADÁS SZÜNTELENÜL

Igei gondolatok a háláról

Ivan Szergejevics Turgenyev orosz írónak van egy írása arról, hogy egyszer nagy ünnepet rendeztek az angyalok a mennyben, amelyre meghívták a különböző erényeket. Meg is jelentek mindnyájan, a nagyok is, a kicsik is, ünnepi öltözetben, kedvesen, barátságosan, mint akik jól ismerik egymást, hiszen mind egy nagy családnak a tagjai. Egyszer azonban az egyik angyal észrevett két nagyon szép erényt, akik, úgy látszott, hogy egyáltalán nem ismerték egymást. Rögtön kézen fogta az egyiket, és odavezette a másikhoz, hogy bemutassa őket egymásnak. Jótétemény – mondta és rámutatott az egyikre. Hála – mondta, és rámutatott a másikra. A két erény kimondhatatlanul megdöbbent: a világ fennállása óta most találkoztak először.

Ha ezt a kis kitalált történetet összevetjük a tíz bélpoklos meggyógyításáról szóló történettel, akkor látjuk, hogy nincs is olyan nagyon eltúlozva, amit Turgenyev mondani akart általa az emberi hálátlanságról. Az ember észre sem veszi, hogy milyen hamar megfeledkezik a hálaadásról. Ezért is buzdít bennünket Isten igéje a rendszeres hálára. Elég ha Pál apostol szavaira gondolunk: „Mindenért hálát adjatok, mert ez az Isten akarata Jézus Krisztus által a ti javatokra.” (1 Thessz 5,18), „...és adjatok hálát az Istennek, az Atyának mindenkor mindenért, a mi Urunk Jézus Krisztus nevében.” (Ef 5,20).

A hálaadás nem lehet csupán időnkénti

Általánossá vált magyar baptista gyülekezeteink életében, hogy az őszi hónapok során hálaadó ünnepet tartunk. Leginkább októberben vagy novemberben szokott erre sor kerülni. Nyilván

való, hogy az észak-amerikai Hálaadás Napja, amely az egyik legfontosabb ünnepnek számít Amerika földjén, jelentősen hozzájárult ahhoz, hogy az őszi betakarítást követően kifejezzük hálánkat Isten iránt a megtermett javakért. A hagyományok szerint ugyanis, az Újvilágba érkező, az európai vallásüldözések elől menekült telepesek voltak az elsők, akik annak idején, a 17. században ünnepelték az első hálaadási ünnepet a bőséges termést követően.

Ausztrália délkeleti sarkában azonban az ősz márciustól májusig tart, így érthető, ha ausztrál földön május végén van a hálaadó nap. Az északi és déli földteke közötti különbségek miatt tehát nem lehetséges ugyanabban az időben tartani a hálaadó ünnepet. Éppen ez az eltérés is megerősítheti azt az igazságot, hogy a hálaadást nem lehet csupán bizonyos időhöz, időszakhoz kötni. Még egy bizonyos évszakhoz sem, habár ősszel tartjuk hálaadó ünnepeinket.

Pál apostol nagyon sommásan fogalmazta meg azt, hogy a hálaadás legyen állandóan jellemző az életünkre. Nemes egyszerűséggel ennyit írt: „adjatok hálát ... mindenkor”. Vagyis minden egyes nap, minden élethelyzetben.

folytatás a 3. oldalon

A TARTALOMBÓL

English section - pages 7-9.

Ordination Service in Palm Bay

A New Life in Christ by P. Msiza

Bibliai és Hálaadónapi írások

Hálaadónap Torontóban

Hubmayer: Az igazság halhatatlan

A fejszés ember - bemejtés
történet Kornya Mihállyal

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address changes to:

Evangeliumi Hírnök
Subscription Manager
12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at
Wyandotte, MI and Additional Offices

Published monthly by
the Hungarian Baptist Convention
of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd.,
Lincoln Park, MI 48146
Tel: (313) 382-3735
herjeczki@yahoo.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Gergely István és Püsök Dániel

Our address on the internet:
<http://www.evangeliumihirnok.net>
E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$25.00 annually

Send subscription and change of address to
Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
12409 Devoe St.
Southgate, MI 48195
Tel.: (734) 284-7107
furbill@hotmail.com

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
6468 State Road # L1
PARMA, OH 44134
rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DR. ISTVÁN GERGELY
225 East 80th Street
NEW YORK, NY 10075
gergelyis@gmail.com

Alelnök / Vicepresident:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd
LINCOLN PARK, MI 48146
herjeczki@yahoo.com

Titkár / General Secretary:
REV. DÁNIEL PÜSÖK
7379 Islington Ave.
Woodbridge, ON, L4L 1W2, CAN
pusokdaniel@yahoo.com

Pénztáros / Treasurer:
ZSIGMOND BALLA
2518 E. McKittrick Place
BREA, CA. 92821
zsigmond@sbcglobal.net

Q Press Graphic Design Studio
2124 Rose Villa Street, Pasadena, CA 91107

A SZERKESZTŐ ROVATA

November második vasárnapján általában *biblianapot* tartanak gyülekezeteinkben. A korábbi évtizedekben szövetségünkben irodalmi napnak neveztük ezt a vasárnapot. Számomra a kettő valahogy mindig is összetartozott. Isten Igéjének jó része egyúttal utolérhetetlen irodalmi alkotás is. Boldog vagyok, hogy több mint négy évtizeden át rendszeresen hirdethettem az Igét. Szólhatam a testté lett Igéről, Jézus Krisztusról, az általa közénk érkezett örömhírről, az evangéliumról. Annak is örülök, hogy az Evangeliumi Hírnök szerkesztésével továbbra is ugyanannak az örömhírnek a terjesztője maradhatok, ami eddig betöltötte az életemet. Nem csak szívesen végzem ezt a munkát, hanem ezután még jobban is szeretném tenni azt. Sikerkülni fog? Miért ne? Különösen is, ha segítetek nekem, szolgatársaim, cikkíró testvéreim, újságunk olvasói.

Amerikában novemberben tartjuk a *hálaadónapot*. Vezércikkünk írója, *Horváth Ferenc* testvér, az ausztráliai Melbournei gyülekezet pásztorja a szüntelen való hálaadásra szólít fel bennünket – hiszen náluk például május végén van a hálaadás napja. Engedjünk neki – meghát Pál apostolnak, aki többször is írt leveleiben erről.

Két gyülekezet életéről, szolgálatáról is olvashatunk a következő oldalakon. Örülünk *Palm Bay-i* testvéreinkkel együtt annak, hogy új lelkipásztort avathattak s állíthattak a gyülekezet élére. Urunk áldását kérjük innen is *James Veddell* testvér pásztori szolgálatára.

Torontói testvéreink hálaadó istentisztelete, s a beszámolót illusztráló képek hálaára készítenek bennünket, olvasókat is, s imádságra, hogy eredményesen befejeződhessen ez a nagy építkezés.

A reformáció 500. évfordulójához nekünk két további ünnep is kapcsolódott. *Kornya Mihály* halálának 100. évfordulója esztendejét Kornya évnek neveztük. A legtöbb bemeztést végző magyar baptista lelkipásztor szolgálatának egy különös napjáról olvashatunk lapunk utolsó oldalán. A másik ünnepünk az év során a világtalálkozó volt, a MABAVIT IV. A találkozóra készült ünnepi kiadványból is idézünk néhány oldalt. *Marosi Nagy Lajos* testvér gondos szerkesztő munkával igényes kiadványt készített, ami meg is jelent a világtalálkozóra. Bizonyára voltak, akik meg is vásárolták a könyvet a debreceni találkozón – ahol számomra egyébként érthetetlen módon egy meglehetősen félreeső asztalnál árusították ezt a jobb sorsra érdemes kiadványt. Pedig rólunk és nekünk szól: a MABAVISZ tagszövetségeinek mindennapjaiból. Szeretettel ajánlom megvételét minden kedves olvasónknak. A *budapesti Baptista Könyvesboltban* bizonyára van belőle bőven. (szerk.)

Az idei hálaadónapunkon gyülekezeteinkben a Szilágysomlyói Gyülekezet építkezésére gyűjtjük össze adományainkat. Személyes adományokat is szívesen fogadunk, a pénztáros testvér címén.

Visit our Web site at www.evangeliumihirnok.net

HÁLAADÁS SZÜNTELENÜL

folytatás az 1. oldalról

A hálaadás nem válhat szelektív

Ugyanakkor nagyon velősen fogalmazott Pál apostol azzal kapcsolatban is, hogy miért kell hálásak legyünk Istennek szemben. Egyetlen szóba tömörítve: „mindenért”. Ha azon gondolkodunk, hogy mégis mit takar a „mindenért” kifejezés, arra kell gondolnunk, hogy mindenért hálásak kell legyünk, ami Isten megengedő akaratából történik velünk, és amit Ő a javunkra fel tud használni. Természetesen, nem adhatunk hálát a nyilvánvaló gonoszságért, amely jelen van világunkban. Isten gyermekei azonban megtanulják, hogy ne perlekedjenek Istennek próbáik, betegségeik és szenvedéseik közepette, hanem bízzanak Urukban, és valóban hálát adjanak szerető gondoskodásáért, amellyel még akár a gonoszságot is a jó szolgálatába tudja állítani (lásd Róm 8,28).

Nem feltétlenül a betegségért adunk tehát hálát, hanem azért, mert Isten meggyógyíthat betegségeinkből, vagy pedig felhasználja betegségeinket is arra, hogy közelebb vonjon bennünket magához, illetve, hogy formálja és alakítsa lelki életünket annak érdekében, hogy még alkalmasabb szolgálói és eszközei legyünk.

A háborúkért, természeti katasztrófákért sem szoktunk hálát adni, de azért igen, hogy Isten még az ilyen élethelyzetekben is megmutatja kegyelmét, hűségét és gondviselő szeretetét a benne bízók iránt.

Hálát kell tehát adnunk Istennek mindenért, ami összeegyeztethető az Ő isteni jellemvonásaival, szerető atyai mivoltával és a Bibliában közölt kinyilatkoztatásával.

A hálaadás életformánkká kell váljon

Ha azt valljuk, hogy Isten gyermekeire a hálaadás jellemző, akkor a hálaadás valójában életformánk kell legyen. A hálás ember ismeri fel ugyanis, hogy mennyire gazdag Isten kegyelméből kifolyólag. Aki elégedetlen, követelőző, mindig csak azt látja, amije nincs. A hálás ember azt, amije van, és egy hálaadó imádság olyan „létár”, amely elégedetté teszi az embert. A hálaadás így a saját hitünket is megerősíti.

Az Isten iránti hála kifejezése ugyanakkor bizonyosságtétel is Istenről. Arról vall ezzel a hívő ember, hogy Isten gazdag, hatalmas, szerető Atya, aki megbízható, ezért nyugodtan rábízhatják

magukat az ő gyermekei, akik tudják, hogy tőle kaptak mindent, és ezután is tőle kérhetnek és várhatnak mindent.

A hálaadás még az aggodalmaskodástól is meg tud védeni. A hívő ember olykor már előre megköszöni, hogy Isten a jövőben is cselekedni és ajándékozni fog. Szorongás helyett akár „szent kíváncsisággal” várhatja, hogy ebből az újabb bajból hogyan ad majd szabadulást. Ugyanakkor, mivel a hála és a mögötte álló hit magával Istennel kapcsol össze, ezért az Úrban bízó ember a nyomorúság idején is tudja magasztalni Istent. Belé vetett bizalma nem rendül meg, ha próbák közt vezet az útja. Nem a bajokért hálás, hanem azért, hogy minden helyzetben Istennel közösségben maradhat. Így a nehéz időkben is tudja őt dicsőíteni, mint Jób (Jób 1,21). A szüntelen hála édes gyümölcse ez a dicsőítés.

*Horváth Ferenc lelkipásztor,
Melbourne*

Hálaadónapi körlevél

Legyetek készen ti is!

Mt 24,44

Nem rég itt volt a nyár, de már beköszöntött az ősz. Tudjuk, hogy hamar itt lesz a tél is. Az Úr nem késik – az időszakok jönnek-mennek, évről évre, ahogy azt Isten megtervezte.

Az Úr kegyelméből még mindig írhatom szokásos körleveleimet. Mindig örömmel olvasom a ti leveleiteket is, és amíg tehetem, válaszolok is leveleitekre.

Isten kegyelméből családi körben ünnepelhettük a 94-dik születésnapomat. Amikor hazaértem, sok-sok levél várt rám. Hálaadónapi körlevelem is válasz a leveleitekre.

Férjemnek, Károlynak, sok-sok könyve volt, mivel lelkipásztori hivatást töltött be. Mióta az Úr magához hívta, a könyveit szép lassacskán szétszortogattam. De még mindig van belőlük. Néha talállok bennük történeteket, amiket felhasználok. Most megpróbálom leírni az egyiket.

A tengeren történt, sok évvel ezelőtt. Egy nagy viharba került hajó léket kapott. A kapitány parancsára minden esz-közzel megpróbálták a hajóból kimerni a vizet – nem sok sikerrel. A kapitány szerint a lyukat csak kívülről tudnák betömni – de hogyan? Majd a kikötőben – ha ugyan elérnek odáig.

A nagy csendben a kapitány 17 éves fia megjelent az apja előtt, majd habozás nélkül belevetette magát a háborgó tengerbe, hogy ő lehessen az „élő dugó”, hogy leállítsa a víz beömlését a hajóba. Miközben ezt tette, halálos sérülést szenvedett. Mikor a hajó a kikötőbe ért, a halott fiú holttestét a kijárat közelébe helyezték, hogy az utasok megtekintessék megmentőjüket. Hálás szívvel ígérték, hogy sosem fognak elfeledkezni jöltevőjükről.

Nem nehéz ezután megérteni, hogy mit jelent az emberek részére, hogy **Isten egyszülött Fiát küldte, aki önként feláldozta magát, hogy megmentse az embert bűnei rabságából.** Így olvassuk az Igében: „*Ímé itt vagyok, hogy cselekedjem Isten a te akaratodat*” (Zsid 10,7). Ezsaiásnál pedig: „*És Ő megsebesítettett bűneinkért, megrontatott véteinkért, békeességünknek büntetése rajta van, és az Ő sebeivel gyógyulánk meg.*” Ezs 53,5. A 10. vers szerint mindez Isten akaratából történt.

Valóban csak az tudja értékelni a szabadságot, aki már rab is volt. Ugyanígy, amikor az Úr Jézus kifolyt vére által bűneinkből megtisztulunk, akkor tudjuk értékelni a szabadságot, az értünk hozott áldozatot. Mivel az ember könnyen felejt, Isten állandóan emlékeztet, honnan hozott ki bennünket, akik elfogadjuk őt személyes Megváltónknak. Az úrvacsora is erre emlékeztet minket.

Valószínűleg sokan elfelejtették a hajó utasai közül, hogy kinek köszönheték fizikai életük megmentését. De mennyivel fontosabb állandóan emlékezni arra, hogy mi Isten szeretete és kegyelme által menekültünk meg. Legyünk hálásak érte!

A Máté 24,44-el kezdtem leveletem. A végén is megismétlem: *legyünk készen, mert az Úr hamarosan visszajön!*

Befejezésül szeretném hálás szívvel megköszönni, hogy gondoltok rám. Az imának soha nincs határa. Pláne most, amikor szükségem van ezekre az imatámogatásokra. Az erőm, egészségem és látásom gyengül. Kivizsgálásokon és kezeléseken megyek keresztül. Hiszem, lesz még lehetőségem írni számotokra továbbra is – az Úr tudja, hogy meddig. Minden nap kegyelem. Örömmel szolgállok. Köszönöm a születésnapj üdvözlőleveleket. Az Úr áldjon meg benneteket!

(Faulkner) Teri néni

ÁHÍTAT

“Ne hagyj abba ennek a törvénykönyvnek az olvasását, arról elmélkedj éjjel-nappal, őrizd meg és tartsd meg mindazt, ami ebben meg van írva. Akkor sikerrel jársz utadon, és boldogulsz.” (Józs 1,8)

Mire a Józsué koráról szóló és nevét viselő könyvet megírták, ezt a törvény tanulmányozásának gyakorlati hasznáról szóló kijelentést generációk tapasztalata hitelesítette. Józsué könyvének a legelején olvassuk a felszólítást, mert az Ígéret földjére érkező törzsek sikerei, de az elszenvedett vereségek is mind a történetek szereplőinek a Szövetséggel való kapcsolatát jelzik. Érdekes módon, egyikükkel kapcsolatban sem olvasunk arról, hogy milyen rendszerességgel és mennyi időt foglalkoztak a törvénykönyvvel. Tudjuk viszont róluk, hogy sikerrel, vagy sikertelenül jártak-e el ügyeikben, hogy céljaikat elérték-e, és az olvasó azt is tudja, ha a szándékaik éppen nem Isten kijelentett akaratát tükrözték. Kegyességük, Isten iránti engedelmisségük bizonyítéka Isten beteljesedett ígérete (az idézett igeszakasz második mondata): „Akkor sikerrel jársz utadon, és boldogulsz.”

Az ígért jó, amennyiben feltételhez kötött, engedelmségre ösztönöz. A Törvény, de maga az ígéret is Istentől van. Józsué és a vezetése alatt állók sikerét tehát Isten is akarja. Ha mégis vesztesek lesznek, ha nem boldogulnának, Istent azért sem hibáztathatják, mert a siker titkát és abbéli támogatottságukat már tudatta velük. A honfoglalók előre nem látható, de folyton rájuk leselkedő veszélyek között jártak. Mégis, amire biztosan számíthattak, az Isten által nekik készített győzelmek voltak.

Az engedelmségre (és sikerre) ösztönzött vezető döntéseinek a következményeit a reábizottak jussa is lesz elszenvedni. Így felel az apa a családjáért, a lekipásztor és az előjáró a gyülekezetért, a vezetéssel megbízott politikus a városért és az országért, de a főnök is beosztottjaiért. Többeké, sőt közös érdekünké lehet egyvalakinek az Istenre figyelése. A felelősség súlyát nem mindig érezzük, sőt igyekszünk lerázni, főleg, ha mások is kétségbe vonják azt. Ezért, a nép és vezetője viszonyánál sokkal fontosabb tényezőként mutatja be e könyv Józsué kapcsolatát az Úrral. Személyes eljárásai, hite és kegyessége mérvadó.

A Jordánnál táborozók egy új korszak mezsgyéjéhez érkeztek. A „kezdeti nehézségeket” (új vezető, másféle kihívások, stb.) nagyban áthidalja majd Józsué

lelkisége – olvasom Bibliámnak ugyanezen az oldalán, de 5Mózes utolsó fejezetében: „Józsué megtelt bölcs lélekkel, mert Mózes reá helyezte a kezét. Izráel fiai hallgattak is rá, és úgy cselekedtek, ahogyan az Úr megparancsolta Mózesnek”. A „bölcsességgel megtelt” új vezető, akire sokan hallgatnak majd, ő nem hagyhatja abba a törvénykönyv olvasását, neki kell majd arról elmélkednie éjjel és nappal...

Ugyancsak egy új korszak kezdeténél ad betekintést a jeruzsálemi ösgyülekezet életébe Lukács. Az Apostolok cselekedeti 6. fejezete fölé odaírtam valamikor a Bibliámba: „A növekedés Ige-függő.” A 7. vers teszi ezt egyértelművé, de az író megállapítása mögött a „Lélekkel és bölcsességgel telt” tanítványok azon konkrét döntése áll, hogy „mi pedig megmaradunk az imádkozás és az ige szolgálata mellett” (4.v.). A sikert ígérő engedelmség Isten népe körében mindig feltételezi a figyelem célzottságát. Érdeklődést, ami Isten igéjéből nyer tájékoztatást. Vágyakozást, ami személyes megismerésében mélyül szeretetté. A „lefoglaltságnak”, az Úr iránti elkötelezettségnek azt a magunkkal viselt módját, ami egyre idegenebb a multitasking-re nevelt, éjjel-nappal pörgő embernek. Izlelgetjük-e az Úr Szavát ki is mondva azt, mert hiszen aminek engedelmeskedni akarunk, azt hallani is jó, nem?

- *Könyörögjünk a rendszeres igetanulmányozás készségéért!*

Novák József

BOLDOG ÚT

*Eljön az ősz, meghal az ének.
Elnémul a fülemilének
zengő szava és minden hallgat.
Dérré dermed hamar a harmat.
Falevelek aranyló ezre
zizegve hull az ösvényedre.
Szívedben halk melódiákkal
még a szászínű őszön álom.
Virág hervad el utad mellett,
halkan érint hideg lehellet,
de a te lelked nem remeg meg
érintésén fagyos szeleknek.
Hullhat a lomb, halhat az ének
tűntével a nyár melegének.
A szél süvölt, a tél havaz bár,
terád tavasz, tavasz, tavasz vár.
S lelkeden át már fénye rezdül,
amint még az őszön keresztül.
A köd mindjobban szerteszéled.
Ó, boldog út! Ó, örök élet!*

Túrmezei Erzsébet

Mit ér az ember, ha vén?

„Mert Krisztus jóillata vagyunk Isten dicsőségére mind az üdvözülők, mind az elkárhozók között...” (2Kor 2,15)

Egy idős férfi ezt mondta egyszer: tudja, mit ér az ember, ha vén? Semmit. A nagy akaraterőmből megmaradt az akarat, és elszállt az erő. Így pedig nem érdemes élni.

Igaz ez? Valóban annyit ér az ember, amennyit teljesít? Akkor egy csecsemő sem ér semmit, csak gond és munka van vele. És csak fizikai teljesítménnyel gazdagíthatjuk magunk körül az életet? Akkor miért mondta egy sokat dolgozó férfi az évek óta ágyban fekvő beteg anyósának egy este: Mama, ha maga nem lenne, nem bírnánk ki az életet? Mert annak az idős asszonynak a szíve tele volt derűvel, szeretettel, megértéssel, hálával, mert tele volt Krisztussal. Jézus Krisztussal töltötte a napjait ott-hon egyedül, és Krisztus jó illata áradt belőle este, amikor hazajött a család. Ezt lehet beteg és idős is „teljesíteni”.

Mit ér az ember, ha vén? Nagyon sokat érhet, ha nem a maga keserősége, hanem Krisztus illata árad belőle. Azt a fontos szolgálatot végzik az ilyen öregek, amit a nagyvárosokban a parkok. Kémények ezreiből dől a füst, de a fák oxigénnel tisztítják a levegőt. A füstöt mindenki látja, a fákból áradó oxigént nem. Ők úgy vannak jelen, hogy hatnak, áldásukat érzi a környezetük. Akkor derül ki, mit jelentettek, amikor már nincsenek.

Egy erőtlén, magatehetetlen idős ember is sokat jelenthet a környezetének, ha olyan lelki kincseket tud adni, amelyekre nekik szükségük van, de nem tudnak hozzájutni. Egy Jézusban hívó, vele lelki közösségben élő, az ő igéjével táplálkozó, az imádság csendjében formálódó idős ember kimondhatatlan áldássá lesz mások számára. Sáfár lesz, közvetít Isten és a hajszában őrlődők között. Ha nem önmagával van tele, hanem Isten szeretetével, nem a magát mondja, hanem helyén mondott ígét. Legyünk hálások az ilyen öregeknek, s készüljünk magunk is ilyen öregségre!

Cseri Kálmán (A kegyelem harmatja)

Idősebb olvasóink – mi milyenek vagyunk? Mint a kémény, amiből dől a füst, a keserűség, az elégedetlenség, a reklamáció? Vagy oxigént, élettért jelent a közelségünk? Menekülnek tőlünk az emberek, vagy szívesen figyelnek ránk? Mint vélekednek rólunk a gyermekek, vagy a fiatalok? Ne kérdezzük meg őket – udvariasak, el fogják kerülni a választ. De talán sejtjük is, mit válaszolnának.

NEM TUDOK FIZETNI!

Az életben gyakran vannak olyan szituációk, amikor a problémák olyan nagyok, hogy akárhogy törjük is a fejünket, a legnagyobb ügyességgel sem sikerül megtalálnunk a kiutat.

Egy ici-pici epizódot szeretnék elmesélni ezzel kapcsolatban, egy régi emléket, ami valahogy megmaradt bennem. Igaz, hogy a hasonlat talán nevetségesen kicsi, de talán nem kisebb a különbség az epizód és mai élethelyzetünk között, mint amikor Isten Fia leszállt a mennyből és emberré lett értünk – hogy minket majd a mennybe emeljen föl.

Biztos vannak, akik még emlékeznek azokra az üzletekre, amelyeket Budapesten a 60-as években vezettek be – a bejáratnál számlát kaptunk, amire a különböző pultoknál minden vásárolt tételt felírtak. A kifizetett számlát a kijáratnál leadva lehetett elhagyni az üzletet.

Gimis koromban egy hétköznapi este valami finom tízórait vettem magamnak másnapra, sonkaszalámit, ha jól emlékszem. Elég drága volt – úgy 6 forint körül (a párizsi csak 2.30 lett volna!). Még talán vettem valami mást is hozzá, de mikor fizetni akartam, látom, hogy nincs nálam pénz! Vagy otthon hagytam a pénztárcám, vagy majdnem üres volt. Hogy mennyi volt a számlán, nem is számított. A lényeg: fizetés nélkül nem jutok ki az üzletből. Hát, ahogy körülnéztem és tanakodtam, mit is csináljak most, egyszer csak nagy meglepetésemre észrevettem édesapámat! Mai napig sem tudom, hogy kerültünk pont egy időben abba az üzletbe. Mekkora kő esett le a szívemről! **Azonnal tudtam, hogy minden problémám meg van oldva.** Az fel se merült bennem, hogy talán nincs nála elég pénz vagy nem akar segíteni.

A jó hír az, hogy a fenti szituációt az élet egészére kivetíthetjük! A problémákat nem is kell kivetíteni, azok megvannak, sokszorosan nagyított formában. Újra és újra azt találjuk, hogy nincs kiút.

Édesapám azóta meghalt, egy pár évvel ez után az epizód után, 48 éves korában. Egyvalamit azonban nem szabad elfelejtenünk: ha földi édesapánk talán már nem is él, vagy ha nem áll hatalmában segíteni problémáinkon, van nekünk egy **Mennyei Édesatyánk!** Ezt a szót, hogy „Mennyei Atya”, „A ti Mennyei Atyátok” maga az Úr Jézus tanította nekünk. De ki szólíthatja Istent így meg? A Bibliában azt olvassuk, hogy „*akik befogadták, azoknak, akik hisznek őbenne, hatalmat adott, hogy Isten gyermekeivé legyenek.*”

A következőt ugyan elméletileg már régóta tudom, de nemrég hívta fel rá valaki újra a figyelmemet. Amikor Jézus feltámadt, elsőként az asszonyok találkoztak vele, akik elmentek, hogy bebalzsamozzák halott testét. Egy angyal viszont, aki az üres sírnál várakozott, így szólt hozzájuk: „*Mit keressetek a halottak között az élő? Nincsen itt, feltámadott!*” Nos, a lényeg az, hogy mikor Jézus szinte azon nyomban megjelent nekik, ezt mondta: „*Siessetek, menjetek el és mondjátok meg atyámfiainak (=testvéreimnek), hogy felmegyek az én atyámhoz és a ti atyátokhoz, az én Istenemhez és a ti Istenetekhez.*”

Szintén még gyerekkoromból emlékszem egy prédikációra, amelyikben a lelkész ezt úgy magyarázta, hogy Jézus nem mondhatta: „a mi Atyánkhoz”, hanem csak azt, hogy „*az én Atyámhoz és a ti Atyátokhoz*”, aláhúzva ezzel a különbséget. Valahogy úgy megmaradt bennem az évtizedek hosszú során át, hogy itt valami nincs rendjén, és ennek inkább a fordítottja igaz, úgyhogy nagyon örültem, hogy erről újra hallottam: Jézus itt tényleg azt akarta hangsúlyozni, hogy Isten most már a mi Istenünk is, az ő mennyei édesatyja a mi édesatyánk is! Testvéreinek („atyámfiak”) nevez bennünket! Igaz, hogy Jézus és mi közöttünk van némi különbség, de itt pontosan arról van szó, hogy **Jézus felemlen bennünket önmagához, arra a szintre, amelyen ő áll!** Mindez annak köszönhető, amit értünk halálával és feltámadásával elvégzett.

Isten gyermekének lenni olyan, mint ha valami csodálatos zárójelbe kerülünk volna bele: Isten egyrészt örökbe fogad bennünket, Krisztus érdeméért, másrészt azonban még ennél is többről van szó: a Jézus Krisztusba vetett hit által újjászüli bennünket! Ez a zárójel másik fele. Tehát kétszeresen is az övéi vagyunk, Isten kétszeresen is gyermekeivé tett bennünket! Nem vagyunk árvák!

Igen, ott állunk az élet nagy forgatagában, és nem tudunk kijutni belőle, mert nem tudjuk „kifizetni a számlát” amelyen hosszú egymásutánban sorakoznak a kifizethetetlen tételek, a megoldhatatlan problémák – és itt nemcsak egy 6 forintos tízóráiról van szó!

Milyen szomorú és kétségbeesítő is a helyzetünk, ha nem „fedezzük fel” életünk forgatagában Édesatyánkat – akinél van „elég pénz” és irántunk való jóakarat, segítőkészség! Vagy ha nem akarunk bizalommal öhozzá fordulni.

Mikor megpillantottam édesapámat az üzletben, azonnal tudtam, a kétség legkisebb nyoma nélkül, hogy meg van oldva problémám! Ő feltétlen fog segí-

teni, és biztos, hogy van nála elég pénz! De vajon hogy éreztem volna magam, ha azt mondta volna, hogy „*Fiacskám, ha ilyen buta voltál, hogy pénz nélkül jöttél be az üzletbe, akkor tessék, vidd vissza, amit vettél, és mars hazafélé!*” Elképzelhetetlen, nem? – Bár talán akad ilyen apa is, aki így reagált volna. Vagy talán olyan apa is, akinek a pénztárcája „kong az ürességtől”, aki szegény, mint „a templom egere”. A „templom Istene”, ha szabad ezt a kifejezést használnom, azonban mérhetetlenül gazdag, és mérhetetlenül segítőkész gyermekei iránt!

Elképzelhető azonban az a szituáció is, hogy esetleg megpillantom édesapámat, és felüti bennem a fejét a „félisz”, hogy jaj, most mi lesz? Mit fog szólni? És esetleg elbújhattam volna valahol az emberek vagy a polcok mögött. Ha nincs bennem iránta való bizalom, akkor nem lett volna megoldás – nem azért, mintha nem tudott vagy nem akart volna segíteni, hanem mert nem bíztam benne, nem hittem, hogy fog segíteni. De tudtam, hogy az öhozzá való fordulás az egyedüli kiút.

Isten, a mi mennyei Atyánk feltétlen bizalomra méltó! De csak akkor tud rajtunk segíteni, ha bizalommal fordulunk hozzá. Isten sohasem mondja azt, hogy „Fiacskám, menj oda vissza, ahol elrontottad a dolgokat, és kezdj újra mindent.” Nem, Isten ehelyett azt mondja, hogy „Na, add ide nekem a számlát...” Más szóval: tedd le minden problémádat a kezembe! Illetve még jobb: **tedd a kezembe – és akkor ettől a ponttól kezdve én foglak vezetni.** Ez azt jelenti, hogy nekünk csak egy dolgunk marad: az, hogy azt mondjuk, „Apu, köszönöm!” A dolgokat majd ő fogja megoldani, elrendezni.

Ő tudja, hogy az idő kerekét nem lehet visszafordítani, és így szól: „**En meg tudom oldani problémáidat, akármilyen nagyok is. Nem küldelek vissza oda, ahol elrontottad a dolgokat. Onnan akarlak továbbvezetni, ahol állsz.**”

Befejezésül pedig még egy csodálatos tény: Isten mestere, művésze annak, hogy a rosszat jóra fordítsa, sőt a rosszból jót hozzon ki.

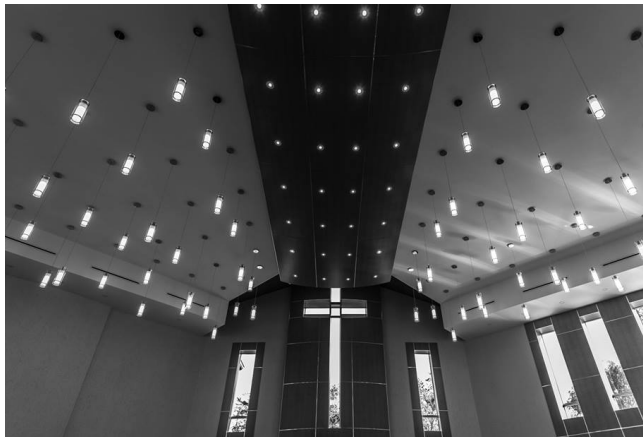
*Utad van számtalan sok,
És csodás eszközöd,
Reánk is szent áldásod
Bősséggel öntözöd.
Művednek akadály,
Szűnete nincs soha,
Úgy tész, mint kívánja
gyermekeid java.*

Williamsné, Anikó

TORONTÓ

Talán minden gyülekezet életében az egyik legemlékezetesebb alkalom a **hálaadó istentisztelet**. Jó visszaemlékezni, és hálát adni Istennek azért a sok jóért amivel megáldja az övéit.

A torontói gyülekezet októberben, a kanadai hálaadó hétvégén, először tartott összejövetelt a most már elkészült új imatermében! Közel 200 személy gyűlt össze, hogy együtt mondjon hálát ezért a mérföldköért.

Hálaadónap a torontói gyülekezetben - Püskő Dániel lelkipásztor ígét hirdet / az imaterem, a bejárat fölött / a gyermekek és a zenekar szolgálata.

A délelőtti istentiszteleten *Németi Zsolt*, a torontói *Első Szeretet Magyar Pünkösdi Gyülekezet* lelkipásztora köszöntötte a gyülekezetet bátorító igei gondolatokkal. A helyi gyülekezet dicsőítő csoportja, énekkara és fúvószenekara is szolgált. A vendégek közül pedig a *clevelandi nőtestvérek* is szolgáltak énekkel és verssel, és az *Első Szeretet Gyülekezet* ének csoportja is vezette a gyülekezetet Isten dicsőítésében.

A helyi gyülekezet lelkipásztora, *Püskő Dániel*, hirdette Isten ígétét és beszámolt az elmúlt évek eseményeiről, a régi imaház eladásától egészen az előző napon befejezett munkáig.

A finom, laktató ebédet *Turcsik Károly* készítette, aki amellet, hogy edzi

a gyülekezet foci csapatát, nagyon tehetséges szakács is. Isten áldja meg és tartsa meg mindkét jó szokását!

Délután *Gubcő Gyula*, a *Teljes Evangeliumi Magyar Gyülekezet* pásztorja hirdette az ígét. Az istentisztelet keretén belül többen bizonyágtételben elmondták hálájukat azért, hogy elérkezhetett ez a nap.

Lehetetlen lenne itt megemlíteni mindenkit akinek munkája, imádsága vagy anyagi támogatása segített abban, hogy beköltözhessünk új imatermünkbe. Jó

volt tapasztalni az elmúlt évek alatt, hogy nem vagyunk egyedül ebben a nagy feladatban. Ugyanakkor, még sok munka van hátra, hogy el lehessen mondani, hogy „kész az imaház.” És ami legfontosabb, és többször el is hangzott közösségünkben az elmúlt időszakban: azzal, hogy felépül az épület, nem ér véget a munka – akkor kezdődik igazán az, amire Isten elhívott. Ha tudunk szolgálni a torontói magyarság felé, só és világosság lenni, nem csak az új imaház négy falán belül, hanem egész életünkkel, akkor Isten megadhatja, hogy megjelenjen a padok Őt kereső emberekkel minden vasárnap!

Csercsa Tamás

PALM BAY, FL.

BETHESDA BAPTIST CHURCH

Hurricane Irma arrived in Palm Bay on September 8th with fierce winds and 8 - 10 inches of rain. The rain caused floods and the winds stripped trees and shrubs of their foliage. Many buildings had roof damage. The roof damaged buildings included our church. Water got inside and the sanctuary ceiling is moldy and requires immediate attention.

Our Worship Services will be held in the Home Lounge until the repairs are completed. This may take several weeks. *This, will give the residents who have not attended our church services an opportunity to hear Pastor Waddell's message.*

The Hurricane winds were so strong it blew our large illuminated sign out front off the concrete pedestal. Another necessary repair item. I didn't have electricity or telephone for a week. Other areas in Florida suffered more damage. We thank God and praise Him for His watchful care. Pray for California, Puerto Rico, the Florida Keys and the Caribbean Islands.

EPK

Bethesda Baptist Church of Palm Bay, FL Holds Ordination for Their New Pastor

By: Renee Tremain

In early 2016, the pastor at Bethesda Baptist Church, *Pastor Joel Sathe* was led by the Lord to go out west to help a church in need. Bethesda Baptist Church is located on beautiful *Turkey Creek in Palm Bay, Florida*. Pastor Joel had prayed for God to provide a pastor for Bethesda Baptist. He called other churches in the area to see if any pastors had anyone in mind. Only one, *Pastor Dennis Lory*, responded to his call. Just a few weeks earlier, *James Waddell* came forward during an invitation at Lory's church to answer God's call of going into the full-time ministry.

James Waddell had been preaching from the young age of 16. He would assist *Pastor Roy Bickley, Jr.* at Wayland Baptist Church in Meadville, PA. Bickley had two churches at the time, so Waddell would help in any way needed and would hold the Wednesday prayer services. Waddell later attended college and became a biomedical engineer, owning his own business for many years. He was always involved in the ministry-whether it be missions trips from places

like Nova Scotia to Nicaragua, being deacon chairman, helping with youth groups, studying at Landmark Baptist College and filling in to preach when needed, he gained much experience in the ministry.

When God called him to full-time ministry, he took a leap of faith and sold his business. God provided a new owner in just weeks! God worked out every detail! That's when James received the call from Pastor Loury stating that another pastor nearby was looking for someone to take his place. A few months later, the members of Bethesda Baptist voted to have Waddell as their new pastor after hearing his sermons and seeing his dedication to the Lord and to the members at Bethesda. After a year as pastor, Pastor Waddell felt led to become ordained and brought it to the members, who agreed.

On August 27th, 2017, the ordination was held. The pastors in attendance were some of the men who guided and directed Pastor Waddell in the ministry. They were *Pastor Glenn Stockton*, *Pastor Rylan Millett*, and *Pastor Dennis Loury*. Other pastors who helped Waddell in the ministry over the years were *Roy Bickley, Jr.*, *Louis P. Schulz*, *Ernie F. Merritt*, *Al Knipfer*, *Ron Sathe*, and *Joel Sathe*. Pastor Stockton moderated the service. The Scripture reading was: 1 Timothy 4:6-14, and the hymns "I am Thine O Lord" and "Have Thine Own way Lord" Two letters from Rev. Dr. Istvan Gergely, *President of The American Hungarian Baptist Convention*, were read. One to Pastor James Waddell and one to the Church. He sent special greetings and encouragement. It was greatly appreciated. Pastor said he will frame it. Pastor Millett sang a beautiful special "Let The Blood Of Jesus Speak For Me", and Pastor Loury gave a wonderful charge message with expectations of his duties as a Servant of God. Pastor James

Waddell's acceptance and response to God and to the congregation was done in song "Lord, Here Am I". He is ready for the charge given him. Then Pastor James Waddell sat down and Pastors Stockton, Millett and Loury laid hands on him and had a prayer of dedication. *Brother Wiley Elliott*, member at Bethesda, closed the Service with prayer.

It was a beautiful day in the Lord.

GABRIEL L. PETRE

God called Gabriel to his heavenly home on August 16, 2017. He was the son of *Rev. Gabriel and Julia Balog Petre*. He was baptized by his father as a teenager and was faithful serving God all his life. He played the trumpet and praised Him with his music in the church band and wherever he lived. He loved playing his trumpet.

Gabriel lived a very interesting and diversified life; in the Navy and during his business career. God blessed him with many talents. He was a shrewd business man and held management and executive positions at World Wide Personnel, Stewart Warner in Chicago and Washington, VPX Corp., The Bethesda Baptist Retirement Home in Palm Bay and when he lived in Saudi Arabia Sr. Vice President for Aldrees Co.

Gabriel was predeceased by his parents as well as his sisters: *Esther Plyler*, *Isabella Sada*, *Helen Shoper*. He is survived by his wife *Gloria* and *Gabriel III* (Connie) and sister, *Ethel Kish*, brother *Eugene* (Jackie) and his two grandchildren, *Christopher* and *Erin*. He will be missed by Gloria's four children and five grandchildren.

A Memorial Service was held in the home they shared in *Huntsville Alabama*. It was led by his son, *Gabriel III*. A plane performed a "fly over Salute"; circled the home three times with tilted wings. A tribute for Gabriel.

Gabriel was kind and loving to everyone. Generous when he saw a

need, and had a good sense of humor. He will be missed by all who knew him. We are comforted in knowing he is with his Heavenly Father whom he loved and served.

God blessed him with 92 years. The family chain is broken again. He had a kind and loving heart and we will miss him. We are comforted in knowing he is absent from the body and present with the Lord.

A Memorial Service with full Military Honors was held on October 2nd at the *Bethesda Baptist Church in Palm Bay, Florida*.

After Gabriel's graduation from High School he enlisted in the US Navy. When he completed Midshipman's School in Notre Dame, he was commissioned Ensign following duty as a Combat Warfare Officer. He completed Naval Flight Training and saw action in the Korean War flying from an Aircraft Carrier. He was awarded the Naval Air Medal twice. After Combat duty he was Flight Instructor in jet aircraft and member of Admiral's Staff in Naples, Italy. Gabriel retired a Lieutenant Commander. God protected him during the 20 years he served his country, the USA.

The Military Service was very moving. Honor Guards from Patrick Air Force Base were present. *Gabriel III* led the Service. Gabriel's favorite hymn "In The Garden" was sung. His grandson, *Christopher* "Amazing Grace" on his flute. *Ethel and Eugene* gave personal memories of Gabriel's life. The Service ended with singing the Navy Hymn "Eternal Father, Strong To Save". Outdoors a Buglar played the traditional "Taps" followed by a Gun Salute for a deceased Navy Officer. It was a beautiful solemn presentation.

Everyone was invited to a Cape Canaveral restaurant for dinner. At the Pier a boat awaited our arrival for the final "Farewell" for Gabriel.

We sailed out to sea, dropped anchor and Gabriel III held a brief service. Ethel sang "In Times Like These You Need A Savior" and with prayer Gabriel III cast his father's ashes on the ocean waters. Each family member said their final "good bye" and tossed a flower in his memory. It was a very emotional experience.

We are comforted in knowing he is with the Lord. Let us remember him with loving thoughts.

Ethel Petre Kish

A NEW LIFE IN CHRIST

"So from now on we regard no one from a worldly point of view. Though we once regarded Christ in this way, we do so no longer. Therefore, if anyone is in Christ, the new creation has come: The old has gone, the new is here! All this is from God, who reconciled us to himself through Christ and gave us the ministry of reconciliation." (2Co 5:16-18)

There was a man in one village who had a *lamb*. This lamb was white and he loved it so much that he decided to keep it as pet. So he would wash, clean and trim the wool. Then he would put a beautiful ribbon on its neck with golden chain and he walk in the street of the village with this beautiful lamb. The people of the village admired him and always talked about this man with his beautiful lamb.

Another man in the village envied this man and wanted to be praised and admired too. But he did not have a lamb but had a *piglet*. So he washed his beautiful little piglet and decorated it so nice with a ribbon and a golden chain just like the lamb. The two walked the streets of the village and the people just loved and admired the two men with their pets. One day as they walk down the street they came across a muddy puddle of water. All of sudden the man with piglet shouted with so much disappointment because his clean and decorated pet just plunged into a paddle of mud, was enjoying the mud because pigs love mud. As they walk pass people had a screams and shouts of disappointment. The piglet just ran and again plunged into the mud and was wallowing happily. On the other side the lamb jumped over and avoided the dirty water and mud. The lesson is that the man with the piglet did not know washing a piglet, putting a golden chain and red ribbon on it, does not transform it into a new being from old to new. This man did not realize that **cleaning the piglet from the outside will not change its behaviour**. The piglet needed a total transformation, a new heart and a new spirit. The piglet needed an inward transformation. **This is what happens to anyone who put their faith in Christ the Saviour, their life will be transformed, they will receive a brand new life.**

CHRISTIANITY IS NOT ABOUT MAKING US LOOK RELIGIOUS BUT IT IS ABOUT A NEW LIFE IN CHRIST.

The Old Testament prophet spoke about this a long time ago. *And I will give them one heart, and a new spirit I*

will put within them. I will remove the heart of stone from their flesh and give them a heart of flesh. Eze 11:19; 36:26

And Paul: *Therefore, if anyone is in Christ, the new creation has come: The old has gone, the new is here! (2Cor 5,17)*

Today I want to talk about the NEW LIFE IN CHRIST which is a gift from God.

1. THE NEW LIFE IN CHRIST

The moment we put our faith in Jesus Christ the Saviour, our lives gets renewed. We are born into the family of God. The Lord says we are born of the Holy Spirit. The Spirit of God comes and dwells in us. The presence of the Spirit brings new life into our lives. We are being transformed from within. This is not an outward happening but it is the transformation of the person from the inside. We are given a new life from within.

The Spirit brings life: God showed a vision to the prophet Ezekiel in chapter 37. He saw a valley full of dry bones. God said to the prophet these bones can come to life. When the Spirit came upon the bones they grew flesh, muscles and skin. God said to the prophet speak and let the breath of life come into these bones, the bones were transformed from being dry bones to become full bodies. When the Spirit of the Lord came upon these bodies they rose to life. The Spirit of God brings life into us. The Lord Jesus said to Nicodemus you must be born of the water and the Spirit.

The picture of dry bones means hopelessness, dead in sin, lost and desperate. The gospel message of our Lord Jesus is Good News to all of us. **We were once dead in our sins and unrighteous but God brought us to life through Christ Jesus our saviour. When we put our faith in Jesus Christ the Holy Spirit comes into our lives and transforms us from the state of hopelessness to hope and bring joy in our lives.** This is the joy that comes from knowing that your name is written in heaven. You are now a child of God. You need to tell someone that you are now a new person.

2. OLD THINGS HAVE PASSED AWAY

This is a gift from God to give us a new life in Christ. This is how God gives us a new life: First thing that God gives is **forgiveness of our sins**. We become new people before God. All our sins and transgressions are forgiven and wiped away from the records in heaven. God remembers our sins no more.

Psalms 32:1 *Blessed is the one whose transgressions are forgiven, whose sins are covered.*

Psalms 32:2 *Blessed is the one whose sin the LORD does not count against them*

Psalms 103:12 *as far as the east is from the west, so far has he removed our transgressions from us.*

Isa 43:25 *"I, even I, am he who blots out your transgressions, for my own sake, and remembers your sins no more.*

This is the most wonderful thing to have **all the transgression forgiven**. I want to use an illustration about the young man who was working at a chicken farm. One day he stole a chicken and took it home and ate it. However the young man did not know that his manager saw him. The next day the manager pretended that all was well until everybody knocked off and left to go home. The manager called the young man and told him that he saw everything and he is going to report the young man to the owner unless the young man was prepared to work extra hours without payment. The young man agreed with the arrangement because he did not want to be charged with theft and fired from work.

The young man thought that this was just an arrangement for two days, but the manager was determined to keep the young man working for him the overtime without payment. One day the young man decided that the punishment was enough and is no longer going to carry on like that. So, he went to the big boss and **confessed his sin**. The owner forgave him and he kept it to himself. When the manager reminded him of the overtime without pay, the young smiled and **told him that his transgression has been forgiven**. The Bible says if anyone is in Christ is a new creation, old things have passed away. **When you have come to Jesus Christ He forgives and cleanses from all sin**. Therefore the enemy cannot hold you back by trying to remind you how bad you used to be. Behold everything is new.

Once again let me emphasize this point. **Christianity is not about observing religious laws but it is about the relationship with God.** God gave His Son Jesus Christ to be a sacrifice to pay for our sins. So that through Jesus Christ we can be reconciled with God. **We are no longer God's enemies but we have become God's children.** We become new because we have been purchased from a condemnation and our transgressions were washed by the blood of Jesus Christ. **Our names are now written in the book of life in heaven.**

3. WE ARE MADE NEW EVERY DAY

We all know that material things get old and stale and lose their newness. The state of being new does not last forever. This is the same even in our new life in Christ Jesus. **The transformation that comes when we put our faith in God does not happen once, but it is a continuous process.** The Spirit of the Lord is at work in our lives and transforming us and making us newer every day. We do not stop growing in this new life. The word of God says:

Rom 12:2 *Do not conform to the pattern of this world, but be transformed by the renewing of your mind. Then you will be able to test and approve what God's will is--his good, pleasing and perfect will.*

2Co 3:18 *And we all, who with unveiled faces contemplate the Lord's glory, are being transformed into his image with ever-increasing glory, which comes from the Lord, who is the Spirit.*

The word says we are being transformed all the time by the renewing of our minds. Our lives must become the light and the salt of the world. Our new life must shine before all people so that they may give the glory to God. Our lives must be the salt of the earth. That is bringing preservation and taste to the life of earth. **Our lives must lead others to God so that they can find new life in Christ.**

CONCLUSION

Do you want a new beginning? Do you want a new life in Christ? God is still calling even today *"come unto me all ye who are weary and heavy laden."* God says "I want to give you rest." I want to give you hope. Isa 43:18 *"Forget the former things; do not dwell on the past."* Isa 43:19 *"See, I am doing a new thing! Now it springs up; do you not perceive it? I am making a way in the wilderness and streams in the wasteland."* You may see your life to be like a waste land. You

may have lost hope. Maybe your life has become dull you do not know the reason for living. You have no joy at all. **Today I want invite you to come and put your faith in Jesus Christ the saviour. He is going to put a new Spirit in you and you will experience new life.** You will no longer live a sad and hopeless life. You will find a new meaning for life. Come He is inviting you.

Paul Msiza President, BWA

Message given at the MABAVIT IV. Debrecen. Listen to the sermon online: https://youtu.be/qf_tfbk_GNg

KÉSZSÉG AZ EVANGÉLIUM HIRDETÉSÉRE - Róm 1,13-15

Pál Korinthusból írta a Rómaiaknak címzett levelét (K.r.u. 57-ben). Szeregett testvéreinek tekinti őket, és tudatja velük, hogy gyakran feltette magában, hogy elmegy hozzájuk, de a Római levél megírásáig, sőt azután is néhány évig. Pál odautazása akadályokba ütközött! Ez nem állította le őt! Közben más területeken képviselte az evangéliumot. Zsolt 40,11; Róm 1,13; 15,17-25; Hite arra készítette, hogy levelét mégis megírja nekik. Így készítette elő odautazását, ottani szolgálatát.

I. Pál határozottan tudta, hogy munkájának Rómában is eredménye, gyümölcse lesz!

- az ottaniaknak megtérésben, szellemi növekedésben lesz része! Még akkor is, ha ők az akkor ismert pogány világbirodalom fővárosában éltek. Ott is győz az örömhír! Róm 1,13.

- Pál hálás volt azért, hogy rendszeresen ezt tapasztalhatta a többi nép között is!

II. Pál és mi is, hálából tartozunk az evangélium hirdetésével!

Róm 1,14; 1Kor 9,16-23;

- görögöknek, kulturáltaknak, jó modorúaknak; barbárokaknak, primitíveknek, durváknak, vadaknak; bölcseknek, tanultaknak, okosaknak; tudatlanoknak, tanulatlanoknak, egyszerűeknek, balgáknak. Vagyis egyaránt mindenkinek, az egész emberiségnek adósaai vagyunk az örömhír élésével és hirdetésével. Kötelesek vagyunk tenni! Erre a Szentlélek szeretete szorongat!

III. Ezért álljunk készen az evangélium hiteles képviselőjére ott, ahová az Úr helyezett és küldött!

- Pál a szíve szerint, amennyire rajta állt, kész volt (mohón, nagyon akarta) a rómaiaknak is hirdetni az örömhírt. Isten is készítette őt erre! Láttá egymásra utaltságukat! Róm 1,15.

- továbbá azért is, mivel nem szégyellte azt, hisz Isten ereje, hatalma az! Róm 1,16-17.

- a szükség sürgető! Isten haragszik az emberek minden hitetlensége és gonzsága, igazságtalansága miatt! Korunk is fokozottan bővelkedik ezekben! Róm 1,18-32.

Az Újszövetség szerint készen kell lennünk az evangélium hirdetésére (Ef 6,15); saját életünket, lelkünket közölni hallgatóinkkal (1Thessz 2,8); a bennünk élő reménységről alázatosan beszélni (1Pt 3,15).

IV. Kérjünk készséget az evangélium hirdetésére!

Bűnbánattal, hittel, odaszánással tegyük! Fogadjuk imánk meghallgatását!

Tegyük ezt hitelődeinkhez hasonlóan, köztük Kornya Mihály testvérünkhöz is!

Dr. Vass Gergely

AMIKOR SEMMI SEM MŰKÖDIK, AKKOR IS VAN REMÉNYSÉGÜNK

A keresztyénység nem azért igaz, mert működik. Hiszen sok esetben nem működik a szó marketing értelmében, egyáltalán nem az történik, amit elvárnánk, sőt Pál még a Krisztus szenvedéseiben való részesülésről is beszél. Lehet, hogy hívők tényleg megtapasztalnak azonnali győzelmeket életük bizonyos területén, és ez nagyszerű, de mások a megsejtélődés hosszú és odaszánt útján tanulják meg életüket egyre inkább a Messiás kezébe helyezni, és a legnagyobb megpróbáltatások alatt még inkább közel húzódni hozzá. Történnek ugyan gyógyulások, de sokszor a legodaszántabb és gyógyulásban hívő testvérek életében láthatunk tragédiát.

A biblikus keresztyénység lényege éppen az, hogy **amikor semmi sem működik, akkor is van reménységünk**, és tudjuk, meg vagyunk róla győződve mint Jób, hogy a mi megváltónk él, és meglátjuk őt, megállunk előtte, és ő semmiképpen ki nem vet minket.

Mert a mi pillanatnyi könnyű szenvedésünk igen-igen nagy örök dicsőséget szerez nekünk. 2 Kor. 4:17

A minden kegyelemnek Istene pedig, a ki az ő örök dicsőségére hívott el minket a Krisztus Jézusban, titeket, a kik rövid ideig szenvedtetek, ő maga tegyen tökéletesekké, erősekké, szilárdakká és állhatatosokká. 1 Pét 5:10

Sőt, amennyiben részetek van a Krisztus szenvedéseiben, örüljétek, hogy az ő dicsőségének megjelenésekor is vígadozva örvendezhesetek. 1 Pét 4:13

PSJ FB-járról

AZ IGAZSÁG HALHATATLAN

Könyvünk a reformáció 500. jubileumi évében jelenik meg, így nem hallgathatunk arról, hogy baptista közösségünk a reformáció részeként ismeretes anabaptisták mozgalmának egyik szellemi örököse. Amíg a reformáció két fő ágát két kiemelkedő személyiség, Luther és Kálvin neve fémjelzi, addig az anabaptista mozgalomnak különféle irányzatát tartjuk számon, amelyeknek közös vonása, hogy nem tartották helyesnek a kisdedek megkeresztelését, amiben a 16. század reformátorai egyetértettek a római katolicizmussal. Hangsúlyozták, hogy a hívő embernek vallást kell tennie a bibliai hitéről. Nem csupán a keresztség kiszolgáltatása, a bemejtés, hanem a hit megvallása volt számukra a legdöntőbb. Vallották, hogy a hitet nem lehet örökölni, a hitért mindenkinek személyesen küzdenie kell, mígnem Isten ajándékozik meg a hit kegyelmével. Hangsúlyozták, hogy erre egy csecsemő nem képes. Az anabaptisták sokfélék voltak, számos tekintetben eltértek a nézeteik, köztük csak a hitvalló bemejtés bibliai gyakorlatát tekinthetjük azonosnak. Nem egyházi keretek között szerveződtek, mint Luther vagy Kálvin követői. A különféle anabaptista csoportok egész Európában elterjedtek. Számuk az 1500-as évek első negyedében igen jelentős volt, kutató történészek szerint biztosan többen követték őket, mint a protestánsokat.

Az első anabaptisták

A reformáció harmadik ágaként számon tartott anabaptista mozgalom (a reformáció népi irányzata) már a hitújítás korai szakaszában elindult. Először Svájcban találkozunk az anabaptista tanítással. Zwingli Ulrich mellett fiatal nyelvészek tanulmányozták a Bibliát, akikkel eleinte maga a reformátor is egyetértett. 1525. január 21-én Mantz Félix (1498-1527) zürichi otthonában Isten vezetését kérve könyörögtek az Úrhoz, és miután felismerték a keresztség bibliai igazságát meggyőződéssel vetették fel a hitvalló keresztséget. Blaurock Györgyöt (†1529) hitvallása alapján Grebel Konrád (1502-1526) részesítette az „igazi keresztyén keresztségben”, Blaurock pedig Manz Félixet és jelenlevő fiatal társait keresztelte meg. Így indult el a svájci anabaptista mozgalom.

A svájci testvéreknek nehéz próbatételekkel kellett a hitbeli meggyőződésükért fizetniük, pedig ők nem lázadtak senki ellen, semmit el nem vettek, annál többet adtak. A közjük csatlako-

zók lemondtak nemesi kiváltságaikról, egyszerű neveket vettek föl, minden erejükkel támogatták a hitvalló életet. Erkölcsi tisztaságra és nemeslelkűségre törekedtek. Büntetésük vízbefojtás, máglyahalál volt. Az első anabaptista mártírt, Mantz Félixet 1527. januárjában protestáns kezdeményezésre Zürichben, a Limmat folyó jeges vizébe fojtották. Első hitvallásukat, az ötpontos Schleitheimi Hitvallást egy volt szerzetes írta, az említett városban 1525-ben tartott konferencia döntése alapján. Zürichben már 1531-ben készen volt az anabaptisták „Froschauer-Bibliája”. Kiadtak még több igemagyarázatot, polémiaiát. Eltették és megőrizték bebörtönzött társaiknak írt leveleiket, amelyekben egymást haláláig kitartó hűségre buzdították. Bár az anabaptistákat a reformáció népi irányzatának is nevezik, a népi jelző ne tévesszen meg senkit, száznál több kódexük maradt fenn, miközben a jezsuiták kocsai számra égették el az anabaptista kódexeket és énekeskönyveket.

Anabaptista irányzatok

A helytelen történelemtanításnak köszönhetően sokan a Münzer féle parasztfelkeléssel azonosítják az anabaptistákat. Münzer Tamás (1490-1525) Luther Márton ajánló levelével reformált gondolkodású lelkésznek vallotta magát, akit szélsőséges társadalmi reformok kimondására ragadta saját felismerése. A követői elkeseredett bányászok, iparosok és parasztok voltak. Püspöki magánhadseregek fogtak össze ellenük és 1525. májusában katonai erővel felszámolták a radikális anabaptistákat. Ez a radikális irányzat azonban csak egy elenyésző kisebbség volt. A legtöbb anabaptista testvér békességre igyekező, szorgos, hívő ember volt. Bár mindig a békességet keresték, sokukat máglyára vitték. Ők boldogan, énekelve mentek a máglyákra, úgymond: „Méltókká tettetek Jézus Krisztussal a szenvedésre”. Korábbi kutatóink szerint az anabaptisták „mártír-egyháznak” is nevezhetők, mivel Európa nagyvárosaiban szinte hétféltől látványosság volt a kivégzésük.

A keresztyénség történetében nincs még egy olyan csoport, amelyet annyira igazságtalanul ítélt meg, mint a 16. századi anabaptistákat. Bár az egyháztörténészek igyekeznek hallgatni a reformációkorabeli anabaptistákról, mégis jó tudnunk, hogy a főbb irányzatokként a svájci anabaptistákat Grebel Konrád, a holland anabaptistákat Menno Simons és az osztrák anabaptistákat Hubmayer Baltazár nevével fémjelzik.

Dr. Hubmayer Baltazár

A reformáció anabaptista irányzatának legismertebb alakja, az anabaptista mozgalom neves reformátora volt dr. Hubmayer (Hübmaier) Baltazár (1481-1528), ahogy W.R.Estep írja nagyszerű könyvében: „a legragyogóbb csillag az anabaptista égbolton.” Reformátori életműve alapján bátran sorolhatjuk Luther, Zwingli és Kálvin mellé. Hubmayer 1512-ben végzett a friedburgi egyetemen, ahol a teológia doktorává is avatták. Az ingolstadti egyetem tanára, majd rektora volt. 1516-ban a regensburgi székesegyház főpapjává nevezték ki. Szónoki képessége, határozott igehirdet-

Nagyvács Gréta rajza

tése nagy tömegeket vonzott. A hitéletében a fordulat első lépései 1523-ban történtek, amikor Hubmayer elkezdte magáévá tenni a reformátori gondolatokat. Luther röpiratai olyan nagy hatással voltak rá, hogy egy időben maga is protestánsnak vallotta magát. Zwinglinek is barátja lett. A rajnai Waldshut városkában volt pap, amikor az 1524-25-ben kitört parasztháború fellázadt parasztjaival is kapcsolatba került. Egyrészt együtt érzett a problémáikkal, ugyanakkor a békességre próbálta őket inteni. A Waldshutban eltöltött évek alatt teljes egészében csatlakozott Zwingli reformmozgalmához. Ennek eredményeként szinte az egész város és környéke protestánsná lett. A katolikus egyháztól való végleges elszakadását 1524-ben nősülésével pecsételte meg. Felesége, Elizabeth Hüglein példamutató hűséggel és bátorsággal osztozott sorsában.

Időközben kapcsolatba került a zürichi anabaptista vezetőkkel Mantz Félix-szel, Grebel Konráddal is, akikkel rendszeresen együtt tanulmányozta a Szentírást eredeti nyelven. Utazásai során Schaffhausenben, St. Gallenben, Appenzellben, Bázelen prédikált és megtérésre hívta hallgatóit. 1525-ben, miután végleg elfogadta az anabaptisták álláspontját a hitvalló keresztség kérdésében, rajnamenti Waldshut közelében bemejtkezett. Példáját később sokan

kövétek, és hívei közül mintegy háromszáz főt merített be. Vitába szállt korábbi tekintélyes tanítója, Zwingli csecsemőkeresztiséget védő nézetével is, aki az ószövetségi körülmetélés logikus folytatását látta a szertartásban. Hubmayer, mint képzett teológus röpiratokban, jelentős tanulmányokban fejtette ki nézeteit a felvetődő kérdésekre.

Kurti István rajza

1523-ban kapcsolatba lépett Zwinglivel. A kereszttség kérdésében Zürichben folytatott hitvitájának cikkelyei nyomtatásban is megjelentek, amelyben lefektette a Bibliának való engedelmesség reformációs alapelvét, mint személyes meggyőződését. Ennek szellemében komoly reformokat vezetett be Waldshutban, amelyet a világi hatalom (I. Ferdinánd, osztrák kormány) nem nézett jó szemmel. Mint eretnek prédikátor munkásságára figyeltek és a város vezetőinek támogatása ellenére önként távozott a városból. Előbb Schaffhausenben találjuk Hubmayert, majd Zürichben ahol börtönbe is zárják. Saját kérésére rendezett hitvitán sem győzi meg ellenfeleit, köztük Zwinglit, ezért véglegesen a morvaországi Nikolsburgba távozott.

Hubmayer Baltazár 1526-1527 között Nikolsburgban anabaptista várlelkész-ként szolgált. Ez az időszak reformatori munkájának a csúcspontját jelenti. Mintegy 6000, más kutatók szerint 12 000 tagot számláló anabaptista közösségnek volt a vezetője. Hubmayer prédikációi még Bécsből is vonzottak oda hallgatókat. A gyülekezetéhez tartozott a földbirtokos Leonhard von Liechtenstein és Leonard unokaöccse is, akit szintén bekerített. Tizennyolc iratot készített ebben az időben, amelyek nyomtatott formában terjedtek, és az anabaptista teológia alapvető téziseit tartalmazták. 1526–1527 között megújította az anabaptisták hitvallását, melyben helyet kapott a népek szabadságának eszméje, az egyház és az állam különválásának, az újjászületett és bekerített hívek gyülekezeti tagságának

és az úrvacsora szimbolikus jellegének hangsúlyozása is. Írásait mindig ezzel a jelmonddal fejezte be: „Az igazság halhatatlan.”

A katolikus vallást védő bécsi udvar számára egyre kellemetlenebbé vált az anabaptisták megállíthatatlannak tűnő növekedése, ezért Hubmayert Bécsbe rendelték. Bár királyi menlevél védte, Ausztria katolikus uralkodója, I. (Habsburg) Ferdinánd mégis letartóztatta és 1528-ban máglyahalálra ítélte, hamvait a Dunába szóratta. Feleségét, aki szintén ragaszkodott a hitvalló bemenítés igazságához, más hitvallókkal együtt három nap múlva a Dunába fojtatta.

Az anabaptisták üldöztetése nem ért véget kiváló vezetőjük Hubmayer kivégzésével. Üldözőik elől keletre vándoroltak, számosan telepedtek le a felvidéki Ószombat környékén és az erdélyi Alvincon, ahol habánokként ismerték őket.

Marosi Nagy Lajos

„Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében való kereszttség az, amikor az ember először megvallja bűneit, és bűnösnek nyilvánítja magát; aztán hiszi bűnei bocsánatát Jézus Krisztus által, és megváltozik, hogy Krisztus szabálya szerint éljen, Istentől, mint Atyától, a Fiútól és a Szentlélektől eredő irgalom és erő által. Aztán megvallja ezt nyilvánosan az emberek szeme előtt a külső vízkereszttség által. Ezután már igazán megkeresztelt...”

(Hubmayer Baltazár:

A hívők keresztyén keresztisége)

Megjelent a „Magyar baptisták, baptista magyarok” című kiadványban.

A MABAVISZ elnöksége:

Elnök: Papp János (Magyarország)

Alelnökök: Pardi Félix (Erdély)

dr. Gergely István (Amerika)

Főtitkár: Durkó István (Magyarország)

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A Magyar Baptista Világszövetségébe hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az Evangéliumi Hírnök olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő testvéreikért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, Papp János elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Pardi Félix elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, dr. Gergely István elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Nyúl Zoltán és Nagy Tibor lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Dóczé Bálint lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Nagy Csaba lelkipásztorért és munkatársaiért.

In Christ Alone

If anyone is saved, it is on the basis of Christ alone. There is salvation in no one else. God gives no other name under heaven by which men can be saved (Acts 4:12). Muhammed will not save you. Buddha will not save you. Mary will not save you. The Pope will not save you. Parents, president, and yoga pose will not save you. This truth separates Christianity from all falsehood: Sinners are saved in Christ alone. (John Piper)

A FEJSZÉS EMBER

Írta: Győri Kornél -

Imaházi istentisztelet keretei között ritkán fordul elő botrányos vagy ijesztő esemény. Szabadtéren, sátoros evangelizáción vagy nyíltvízi bemerítéskor már nem kizárt. Ezek megfelelő kezeléséhez Szentlélektől vezérelt lélekjelnlét és ötletesség szükséges. Ebben is példaként áll előttünk a parasztproféta *Kornya Mihály*, és ezt szemlélteti a *Kirner A. Bertalan* följegyzése alapján szépirói feldolgozásban megírt alábbi történet.

1893-ban bemerítésre készültek Bihar vármegye Tenkei járásának egyik vegyes nemzetiségű községében, *Kisházán*.

A vízparton ott álltak a szokásos öltözősátrak, körben a nagy tömeg, a hívőkkel együtt sok érdeklődő.

A bemerítkezők között ott volt egy román asszony, aki régóta szerette volna már fölvenni a hívők keresztségét. Férje azonban ezt vadul ellenezte, és a durva tettelegességtől sem riadt vissza.

Most épp favágáson volt a messzi erdőben társaival. Ezt kihasználva felesége úgy döntött, hogy bemerítkezik.

Egy rosszakaró szomszédasszony azonban nem volt rest, és értesítette a dolgról a férjét:

– Gyere, mert a feleséged, Szaveta elment bemerítkezni! – A férfi társai gúnyolódásától is feltűzelve böszülten rohant a faluba úgy, ahogy volt, hatalmas fejszével a kezében.

Nagy riadalom támadt, amikor berobbant a vízparti sokadalomba „áruló” feleségét halálra keresve. Kornya menten észrevette, odaballagott hozzá, és csöndesen megszólította a felindult embert:

– Frátye Mandru, de jó, hogy eljöttél... Épp te kellesz nekünk, látom, fejszét is hoztál. Meg kell erősíteni a sátrat. Itt van, ni, ez a karó, hegyezd ki, aztán verd be jól a helyire.

Kornya megvárta, amíg a hívatlan segítő elkészült, aztán csak úgy mellékesen megkérte:

– Nem maradnál itt, hogy ügyelj a sa-

gyümölcsöt terem, kivágattatik és tűzre vettetik.” (Mt 3,10)

Gyümölcsöt, jó gyümölcsöt vár a Gazda, és ha azt megtalálja, a fejszének nincs semmi dolga. Az emberek is fák, gyümölcseik a tetteik. Szíve mélyén mindenki szeretne jó lenni, de nem képes rá. Próbálkozik egy ideig, aztán föladja. Nem gondol arra, hogy az életével játszik. Mert a Biblia azt mondja, ha nincs jó cselekedet, akkor az ember rossz. Rossz fa, és a rossz fa gyökerére lesújt a fejsze. Nincs menekvés, jön a tűz, az ítélet... Vagy talán van más út? Hogyne lenne, hisz éppen ezért jött Jézus Krisztus! Ő képes megváltoztatni az embert. Egyedül ő az, aki a rosszat jóvá teheti, jó emberré mindenkit, aki elfogadja őt, aki hittel rábízta magát. Az új élettel együtt jár aztán a jó gyümölcs. És akkor örül a Gazda, pihen a fejsze. Isten szívének is jobban esik, ha a fejsze nem ítélet miatt lendül, hanem azért – mint az előbb is frátye Mandru kezében –, hogy a helyére üssön mondjuk egy sátorkarót!

A prédikáció végén odalépett Kornya a láthatóan meghatódott fejszés emberhez:

– Mindjárt kezdődik a bemerítés. Itt maradsz, vagy talán hazaviszed a feleséged?

– Maradok, és keresztelje meg a többivel őt is. – A vízparton szinte a saját szívdobogásukat is hallották a párbeszédre figyelő emberek...

Aznap éjjel Kornya szállásadója a fejszés ember volt, aztán több alkalommal máskor is.

Kisházán néhány hónap múlva újabb bemerítésre gyülekeztek az emberek. Köztük ott volt frátye Mandru is. Am most nem azért, hogy bárkit is rémisztgessen, vagy hogy az öltözősátrat erősítse, hanem azért, hogy a bemerítésben is kövesse életét megjavító Jézusát, Krisztusát.

torra, mert a többiek mind elhúzódtak amoda. De ha te nem akarsz maradni, akkor muszáj keresnem valaki mást.

– Na, nem kell, én leszek – felelte tört magyarsággal a férfi, és ott maradt.

– Én most megkezdem a beszédet, de a végén majd jövök, mert még kérdezni akarok tőled valamit.

Ámulva és megnyugodva szemlélte a nép a történeteket, aztán egész figyelmüket a prédikációra fordították:

– „A fejsze immár a fák gyökerére vettetett. Azért minden fa, amely rossz